

РЕШЕНИЕ

№ 22062

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2009** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Н. В. В. от [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“ на Столична община (СО) да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация с рег.№ РКС24-ЕВ01-57/29.01.2024г. В жалбата са изложени твърдения за противоречие на оспорения мълчалив отказ с основополагащи принципни свръхповелителни правни норми, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Иска се обявяване на неговата нищожност или отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – кметът на район „Красно село“ на СО, представляван в открито съдебно заседание от упълномощената юрк. Й., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Счита, че не е налице правен интерес от страна на жалбоподателя да поиска достъп до заявената обществена информация. Твърди се злоупотреба с право, предвид многобройните подадени от Н. В. заявления по ЗДОИ. В тази връзка моли и молбата на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски да бъде уважена само до размера на заплатената държавна такса, тъй като делата по ЗДОИ не предполагали ползването на адвокатска защита.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата

като подадена срещу мълчалив отказ, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лице с правен интерес - подател на заявление за достъп до обществена информация, по което органът не се е произнесъл за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е било образувано по подадено от Н. В. В. заявление с рег.№ РКС24-ЕВ01-57/29.01.2024г. до кмета на район „Красно село“ на СО, с което е поискано да му се отговори на следните въпроси по т.І:

1. Запознато ли е подробно ръководството и компетентните длъжностни лица от район „Красно село“ на СО с конкретните параметри на предвидения бюджет за района в рамките на консолидирания бюджет на Столична община за 2024г. и ако „да“, кога, как и кои конкретни лица са били запознати с тях?

2. Обсъждани ли са конкретни параметри на предвидения бюджет за района в рамките на консолидирания бюджет на Столична община за 2024г.с останалата част от ръководството и компетентните длъжностни лица от район „Красно село“ – СО и ако „да“ - кога, къде, как и с кои конкретни лица са обсъдени?

3. Отправяни ли са писмени въпроси и представяни ли са писмени становища и/или предложения от страна на район „Красно село“ – Столична община за промяна на предвидения бюджет за района в рамките на консолидирания бюджет на Столична община за 2024г. и ако „да“ – кога, как, от кого и по какъв начин е станало това?

4. Какви са конкретните налични доказателства за твърдението, че през последните четири години бюджетът на Р. регулярно не е бил усвоен и прогресивно е намалявал и това е причината за предвидения „сравнително малък“ бюджет за района за 2024г.?

5. Какъв е общият размер на предвидения бюджет на район „Красно село“- СО за 2024 г., какъв е бил през последните 4 години и каква част от него е била усвоена по предназначение от района и/или от Столична община?

6. Какъв е общият размер на предвидения бюджет на район „Красно село“ – СО за реализация на ремонтни дейности върху обекти от техническа пътна инфраструктура пред 2024г., какъв е бил през последните 4 години и каква част от него е усвоена по предназначение от района и/или Столична община?

По т.ІІ от заявлението във връзка с поставените въпроси е поискана цялата законово дължима информация, с която задълженото лице разполага като документи по казуса.

При така установената фактическа обстановка,съдът достига до следните правни изводи:

Заявлението е регистрирано на 29.01.2024г. Съгласно чл.28, ал.1 от ЗДОИ заявленията се разглеждат не по-късно от 14 дни след датата на регистрирането им. Този срок може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ.

Срокът за произнасяне от административния орган е изтекъл на 12.02.2024г. – работен ден, като към посочената дата няма произнасяне от страна на административния орган,поради което е бил формиран мълчалив отказ съгласно чл.58, ал.1 от АПК, който подлежи на оспорване в едномесечен срок от изтичане на срока, в който органът е следвало да се произнесе. Жалбата, като подадена на 16.02.2024г., е в срок.

За ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя

заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по поставените въпроси по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 от ЗДОИ, административният орган и в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това.

Разпоредбата на чл.28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Следователно, единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт и в този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият само на това основание подлежи на отмяна.

Тук е мястото да се отбележи, че предоставянето на достъп до обществена информация касае случаите, в които същата е налична и следва да се посочи конкретно върху какъв материален носител е обективирана - административен акт или вече създаден документ от задълженото лице, който е изготвен от него или се намира при него, и то преди да бъде подадено заявлението. Това означава актът, съдържащ официалната обществена информация, да е вече издаден, а когато се касае до служебната обществена информация, тя вече да е събрана или създадена от задължения субект при и по повод на неговата дейност. Недопустимо е създаването на нови документи във връзка със запитване за достъп до обществена информация под формата на отговори на конкретно поставени въпроси. В случая в първата част от заявлението жалбоподателят е потърсил отговори на въпроси, а не материализирани данни в документ, които да могат да му се предоставят по реда на ЗДОИ. За компетентния орган няма законово задължение от една страна да създава нова информация по повод на направено искане, а от друга да отговаря на въпроси, които да съдържат негово мнение, оценка, становище във връзка с осъществяване на дейността му. Достъпът по ЗДОИ е до обективни данни. Следователно сезиращият орган има задължение да предостави единствено информацията, с която вече разполага и която е обективирана върху материален носител.

Горното налага постановяване на решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ на задължения по закон субект да се произнесе по заявлението, подадено от жалбоподателя, а административната преписка да бъде върната за постановяване на изричен акт по чл.28, ал.2 от ЗДОИ като се съобразят дадените с мотивите на настоящото решение указания.

Също така следва да се посочи, че множеството подадени от едно лице заявления за достъп до обществена информация не могат да бъдат основание за задължения субект да не разгледа подаденото заявление. Законът за достъп до обществена информация дава право на гражданите да поискат достъп до обществена информация без да е необходимо да доказват правен интерес от нейното получаване. Наличието на данни за злоупотребата с право може да повлияе единствено при решаване на въпроса относно разноските (чл.40, ал.1, изр.2 от ЗДОИ).

Съгласно чл.40, ал.1, изр.2 от ЗДОИ, при решаване на въпроса относно разноските се взема предвид наличието на данни за злоупотреба с право. Предоставянето на безплатна правна помощ по чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата (ЗА), на основание т.3 от която разпоредба е сключен договорът за правна защита и съдействие, не

изключва преценката на съда за наличието на данни за злоупотреба с право. Според практиката на Върховния административен съд, (решение по адм. дело № 3257/2018 г., V отд.; определение по адм. дело № 11401/2019 г., V отд.; решение по адм. дело № 12811/2018 г., V отд. и др.), злоупотреба с право е налице, когато правото се упражнява недобросъвестно - за да бъдат увредени права и законни интереси на други лица (чл.57, ал.2 от КРБ) и в противоречие с обществения интерес. Съдът приема, че в конкретния случай, предвид големия брой (повече от 90) заведени от Н. В. В. административни дела пред Административен съд – София град по откази (изрични и мълчаливи) за предоставяне на информация по ЗДОИ от страна на задължения субект – кмета на район „Красно село” на Столична община посочените последици са целени и се изразяват в евентуално възлагане на такси за образуване на дела и разноски за адвокат в тежест на насрещната страна. При установения факт на недобросъвестно упражнени процесуални права по см. на чл.3 от ГПК във вр. с чл.144 от ГПК от жалбоподателя акцесорното право на адвокатско възнаграждение на адвокат К. не следва да бъде признато с оглед недопускане целеното обогатяване за сметка увреждане на насрещния субект. Поради това в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени единствено направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. В. В. мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“ на Столична община по заявление за предоставяне на достъп до обществена информация с рег.№ РКС24-ЕВ01-57/29.01.2024г.

И. административната преписка на кмета на район „Красно село“ на Столична община за произнасяне с решение по чл.28, ал.2 от ЗДОИ, като определя 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. сумата в размер на 10 (десет) лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Решението е окончателно.

Съдия: